

Als luisterboek is 'Augustus' van John Williams te verwarrend

John Williams is sinds enige tijd weer 'hot' sinds zijn boeken 'Stoner' en 'Butcher's Crossing' opnieuw werden uitgegeven. Daar is nu het boek aan toegevoegd waarvoor hij tijdens zijn leven al erkenning kreeg: 'Augustus'. Dat werd in 1973 bekroond met de National Book Award, een van de belangrijkste Amerikaanse literatuurprijzen. Het is nu ook als luisterboek verkrijgbaar.

Luisterboek

John Williams: Augustus.
Uitg. Rubinstein. € 29,95.
**

Heel vaak is het erg fijn om een boek in de auto als luisterboek tot je te nemen. Maar bij 'Augustus' werkt het niet. John Williams

wilde de geschiedenis van keizer Augustus zo levendig beschrijven dat het lijkt alsof je er zelf bij bent geweest. Hij deed dat door het verhaal te vertellen door middel van brieven en dagboekfragmenten. Daarbij springt hij voortdurend heen en weer in de tijd. Bij een papieren boek kun je makkelijk even terugbladeren als je de draad even kwijt bent of wil nakijken hoe het ook alweer zit. Maar

bij een luisterboek gaat dat niet zo gemakkelijk en dan is het heel erg moeilijk om de weg niet kwijt te raken. De bedwelmende stem van Jan Donkers, die het boek voorleest, zorgt ervoor dat je nog lange tijd blijft doorluisteren, maar alleen echte volhouders zullen dit luisterboek tot het einde toe kunnen beluisteren.

Hanneke van den Berg



Philip Huff.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Steeds schrijft hij hetzelfde boek

Het duurt even, maar aan het eind van 'Boek van de doden' komt het dan toch nog allemaal een beetje goed. Na 275 pagina's diepsomber geworstel van de hoofdpersoon biedt Philip Huff uiteindelijk de suggestie van een nieuwe start. Eigenlijk schrijft Huff (1984) steeds opnieuw hetzelfde boek. Ander verhaal, andere personages. Maar elke keer is het weer het portret van jonge mensen die worstelen met een teveel aan drank, drugs en vooral keuzevrijheid.

Niets lukt

Alles is mogelijk en juist daarom lukt niets. Aldus ontpopt Huff zich meer en meer tot de chroniqueur van het leven van Amsterdamse

yups, rondraaiend in hun incrowdwereldje vol feestjes, dronkenschap en twijfels. Dit keer is het Felix die volkomen vastgelopen is. Nog niet zo lang geleden was hij een veelbelovend schrijver. Maar een ongeluk en de daaropvolgende breuk met zijn grote liefde hebben hem teruggevoerd op zichzelf en de enige manier om daaraan het hoofd te bieden is slikken, snuiven en zuipen. Een voor een raakt hij al zijn

zekerheden kwijt. Huff is een kundig stilist en toont zich ook in 'Boek van de doden' een meester in het karakteriseren van de hedendaagse generatie, hun taal, hun gewoonten, hun merkklaring. Maar de gemakzuchtige conclusie 'Misschien moeten we niet proberen alles in een keer op te lossen' is toch net wat te simplistisch.

Sonja de Jong

Fictie

Philip Huff: Boek van de doden.
Uitg. De Bezige Bij, €18,90 ***



Fictie

Peter Zantingh: De eerste maandag van de maand.
Uitg. De Arbeiderspers, €18,95 **



Hij is dol op zijn vriendin Sara en zij eigenlijk ook op hem. Maar de 30-jarige Boris lijdt aan dwangstoornissen en dat heeft hij haar nooit durven vertellen. Dat is het uitgangspunt van 'De eerste maandag van de maand', de nieuwe, tweede roman van Peter Zantingh (1983). Als Sara het uitmaakt omdat ze Boris soms zo vreemd vindt, rest hem niets anders dan terugkeren bij zijn vader. Die doet zijn uiterste best zijn zoon op te vrolijken, maar dat gaat mis door een onverwachte tegenslag. Dan moet vader erkennen dat ook hij aan dwanghandelingen lijdt, zij het onderdrukt met medicijnen die nu gestolen zijn. Er is een ernstig ongeval voor nodig om

Boris te doen inzien dat hij open kaart met Sara moet spelen. Peter Zantingh weet in deze roman op beeldende wijze uit te leggen wat dwangstoornissen zijn en hoe ingewikkeld het leven voor iemand met deze stoornis is. Hij doet daar zo zijn best voor dat hij er op sommige momenten de spanningsboog van zijn roman voor vergeet. Dan hapert het verhaal en vloeit de aandacht van de lezer weg. Maar op de goede momenten schetst hij een ontroerend beeld van twee mannen die elk op hun eigen wijze hun uiterste best doen zich in het leven staande te houden ondanks hun tekortkomingen.

Sonja de Jong

Thriller

Laura McHugh: Het gewicht van bloed.
Vert. Inge de Heer. Uitg. Cargo. € 19,90. **



Hensbane in Iowa, een conservatief stadje ingekapseld tussen ravijnen en bossen waar je, eenmaal geboren, nooit los van komt. Jongelui hopen door te studeren aan de ons-kent-ons gemeenschap te kunnen ontsnappen; velen slagen daar niet in. Pick-ups zijn het vervoer, caravans en bouwvallen vormen de huisvesting. Voor seks en relaties ben je aangewezen op het schamele aanbod met als gevolg dat men minder kieskeurig wordt in de liefde. Eén inwoner snapt het marktprincipe van vraag en aanbod en wil een hoerenkast beginnen, maar hoe kom je aan werkneemsters? Lila kwam ooit als jonge, exotische schoonheid werken in Hensbane. Ze trouwde er met Carl, kreeg een dochter, Lucy, om daarna spoorloos te verdwijnen. Jaren later

wordt Hensbane opgeschrikt door de moord op een zwakbegaafd meisje. Lucy (nu 17) trekt zich dit erg aan en ook de verdwijning van haar moeder zit haar nog steeds niet lekker. Op onderzoek dus, en daarmee trekt ze een beerput open aan duistere geheimen. Geen huisveringwekkende thriller, dit debuut van McHugh, wel geeft het een uitstekend beeld met bijbehorende sentimenten van een kneuterige gemeenschap waar mensen hun dagen slijten, niet gehinderd door aspiraties om te ontdekken of er ook een wereld is buiten het blikveld. Een familiegeschiedenis die langzaam op gang komt en loom voortgaat.

Ineke Berkhout

Jeugd

J. Donaldson en A. Scheffler: Trouwerij op de boerderij.
Vert. B. Westera. Uitg. Gottmer, vanaf 4 jaar, € 13,95. ****



Julia Donaldson en Axel Scheffler hebben samen al heel wat mooie prentenboeken op hun naam staan: 'Mannetje Tak', 'Stap maar op mijn bezemsteel' en vooral het geweldige 'De rommelige reus'. Of het overal even goed vertaald wordt is natuurlijk maar de vraag, maar voor de Nederlandse markt hebben deze twee het geluk dat hun teksten onder handen worden genomen door Bette Westera. Als iemand prentenboeken op rijm mooi kan vertalen, is zij het wel. Het is niet alleen fraai Nederlands (wat op zich al erg fijn is), maar heeft ook nog eens een goed ritme. Als voorlezende ouder struikel je geen moment over het rijm. In 'Trouwerij op de boerderij' staan al jaren twee vogelverschrikkers naast elkaar: Doortje en Dou-

we. Ze zijn verliefd en op een dag vraagt Douwe aan Doortje of hij met haar wil trouwen. Ze maken een lijstje van dingen die ze moeten regelen. Een veren bruidsjaan? De ganzen willen allemaal wel wat veren inleveren en de spin zet de jurk met zilverdraad in elkaar. Een klok die kan worden geluid? De koeien willen maar al te graag de bellen om hun nek laten horen. De muizen vinden twee ringen van een oud gordijn: de trouwringen! En zo lijkt niets hun geluk meer in de weg te staan. Maar dan is Douwe wat lang onderweg als hij een emmer met water voor de bloemen gaat zoeken en gaat er opeens heel veel mis. Komt het nog goed?

Hanneke van den Berg